

EDUSKUNNAN VASTAUS 44/2004 vp

Hallituksen esitys maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta (HE 41/2004 vp).

Valiokuntakäsittely

Sosiaali- ja terveysvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (StVM 6/2004 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun maatalousyrittäjien lomituspalvelulain (1231/1996) 10 §:n 4 momentti,
muutetaan 3 §:n 2 momentti, 4 §:n 2 momentti, 7 g ja 31 §, 32 §:n 2 momentin 3 kohta sekä 34, 43 ja 44 §, sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 2 momentti ja 7 g § laissa 1135/2001, sekä
lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on viimeksi mainitussa laissa, uusi 2 momentti ja 12 §:ään uusi 3 momentti, seuraavasti:

3 §

Maatalousyrittäjän määritelmä

Maatalousyrittäjänä pidetään myös sellaista 15—18-vuotiasta maatalouden harjoittajaa, joka muutoin kuin ikänsä puolesta täyttää 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun vakuutuksen saamisen edellytykset.

4 §

Vuosilomaan oikeutettu maatalousyrittäjä

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, maatalousyrittäjällä ei ole oikeutta vuosilomaan:

1) sen kalenterivuoden aikana, jonka kulussa hänen velvollisuutensa ottaa 3 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu vakuutus alkaa, lukuun ottamatta sitä vuosilomaoikeutta, jota sa-

man maatalousyrityksen maatalousyrittäjät eivät ole käyttäneet kyseisen kalenterivuoden aikana; eikä

2) sinä aikana, jolloin hän saa toistaiseksi myönnettyä täyttä työkyvyttömyyseläkettä, täyden työkyvyttömyyseläkkeen suuruista kuntoutustukea tai työttömyyseläkettä.

5 §

Sijaisapuun oikeutettu maatalousyrittäjä

— — — — —
Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, maatalousyrittäjällä ei ole oikeutta sijaisapuun sinä aikana, jolloin hän saa toistaiseksi myönnettyä täyttä työkyvyttömyyseläkettä tai työttömyyseläkettä.

7 g §

Sijaisavun saajana vanhuuseläkkeelle siirtynyt henkilö

Sen estämättä, mitä edellä tässä laissa säädetään, vanhuuseläkkeelle siirtyneellä maatalouden harjoittajalla on oikeus sijaisapuun, jos sijaisavun tarve on alkanut ennen vanhuuseläkkeelle siirtymistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sijaisapua annetaan vanhuuseläkkeelle siirtymistä seuraavan kuuden kuukauden aikana enintään 60 päivän ajaksi.

12 §

Kunta paikallisyksikkönä

— — — — —
Eläkelaitos voi asianomaisen ministeriön suostumuksella sitoutua toimeksiantosopimuksessa suorittamaan kunnalle korvauksen tämän lain mukaisista hallintotehtävistä aiheutuviin kustannuksiin suurempana kuin mihin kunnalla on oikeus 33 §:n mukaan. Lisäkorvausta voidaan maksaa vain, jos hallintotehtävien asianmukaiseen hoitamiseen vaikuttavat olosuhteet kunnan ylläpitämän paikallisyksikön alueella

poikkeavat ilmeisesti ja merkittävästi muiden paikallisyksikköjen vastaavista olosuhteista, minkä vuoksi hallintotehtävistä aiheutuvat kustannukset ovat tavanomaista korkeammat. Lisäedellytyksenä on, että 33 §:ssä säädettyä suurempi korvaus harkitaan välttämättömäksi, jotta tämän lain mukaiset maatalousyrittäjän oikeudet lomituspalveluihin voidaan toteuttaa.

31 §

Eläkelaitoksen hallintokustannukset

Valtion varoista suoritetaan eläkelaitokselle vuosittain laskennallisin perustein määräytyvä kohtuullinen korvaus:

1) tämän lain mukaisten tehtävien hoitamiseksi eläkelaitokselle aiheutuviin hallintokustannuksiin;

2) niihin lisäkustannuksiin, joita eläkelaitokselle aiheutuu toimeksiantosopimuksen 12 §:n 3 momentin mukaisesta sopimusehdosta siltä osin kuin kunnalle 33 §:n nojalla maksettava korvaus on riittämätön; sekä

3) niihin eläkelaitokselle aiheutuviin lisäkustannuksiin, jotka johtuvat paikallishallinnon järjestämisestä eläkelaitoksen oman paikallisyksikön avulla, siltä osin kuin eläkelaitokselle 33 §:n nojalla maksettava korvaus on riittämätön; lisäkorvausta voidaan maksaa vain, jos hallintotehtävien asianmukaiseen hoitamiseen vaikuttavat olosuhteet eläkelaitoksen ylläpitämän paikallisyksikön alueella poikkeavat ilmeisesti ja merkittävästi muiden paikallisyksikköjen vastaavista olosuhteista, minkä vuoksi hallintotehtävistä aiheutuvat kustannukset ovat tavanomaista korkeammat; lisäedellytyksenä on, että 33 §:ssä säädettyä suurempi korvaus harkitaan välttämättömäksi, jotta tämän lain mukaiset maatalousyrittäjän oikeudet lomituspalveluihin voidaan toteuttaa.

Asianomainen ministeriö päättää vuosittain eläkelaitoksen esityksestä 1 momentissa tarkoitettujen korvausten määrästä sekä 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen korvausten kohdentumisesta.

32 §

Paikallishallintokustannukset

Edellä 1 momentissa tarkoitetun korvauksen kokonaismäärän vahvistaa valtioneuvosto vuosittain syyskuun loppuun mennessä seuraavaa varainhoitovuotta varten. Tällöin otetaan huomioon:

3) kustannustason arvioitu muutos kuntien valtionosuuslain (1147/1996) 4 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla.

34 §

Paikallishallintokustannusten korvaaminen toimeksiantosopimuksen tehneelle kunnalle

Eläkelaitos maksaa toimeksiantosopimuksen tehneelle kunnalle varainhoitovuoden alusta kuukausittain, viimeistään kunkin kuukauden 11 päivänä, kahdennentoista osan siitä korvauksesta, johon kunnalla on oikeus 33 §:n ja toimeksiantosopimuksen perusteella.

43 §

Muutoksenhaku

Eläkelaitoksen 42 §:n nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeudelta. Valitus osoitetaan sille hallinto-

oikeudelle, jonka tuomiopiirissä asianomaisen paikallisyksikön toimipaikka sijaitsee.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuun hallinto-oikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Valittaa saa kuitenkin 29 §:ssä tarkoitettua asiaa koskevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

44 §

Toimeksiantosopimuksesta johtuvien erimielisyyksien ratkaiseminen

Toimeksiantosopimuksesta johtuvat erimielisyydet sekä erimielisyydet, jotka liittyvät 33 ja 35 §:ssä tarkoitettujen kustannusten korvaamiseen ja joita ei voida sopia eläkelaitoksen ja toimeksiantosopimuksen tehneen kunnan välillä, ratkaistaan hallintoriitana siinä hallinto-oikeudessa, jonka tuomiopiirissä asianomainen kunta sijaitsee.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2004.

Tämän lain 12 §:n 3 momenttia sovelletaan kuitenkin 1 päivästä tammikuuta 2004 sekä 3 §:n 2 momenttia, 4 §:n 2 momenttia ja 7 g §:ää 1 päivästä tammikuuta 2005.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 23 päivänä huhtikuuta 2004